

דפייגור

יום ו', י"ז באב תשפ"ג, 4.8.2023, גיליון מס' 5046

יש גם רגעים מתוקים בקיץ

הסדר סימון הדירות

עופר אדר פרוייקטור השייך

הדירה שבה היא גרה תהיה דירת השייך שלה. לצד ההסכם הזה תקבל כל משפחה גם תשריט של המגרש שלה. מטרת התשריט היא להמחיש איך יראה המגרש של המשפחה. אני רוצה להדגיש שהתשריט לא יהיה סופי. כל משפחה תזומן לחתום על ההסכם. החתימה תהיה במעמד עורך דין שיאמת את החתימה. לאחר החתימה ידווח הקיבוץ על ההסכמים שנחתמו לרשויות המס.

זה הוא שלב משמעותי מאוד לכל משפחה. שלב שמקבע את הזכויות האישיות בדירה, וביחד עם זה לאחר שלב זה יהיה קשה מאוד לשנות את הבחירה.

אנחנו רוצים שכל אחת ואחד מכם יבין את מהות התהליך, מה המשמעויות האישיות ומה המשמעויות הקיבוציות. לצורך זה נקיים מספר שיחות חברים. מטרת השיחות היא להסביר את הדברים בדרך הברורה והבהירה ביותר האפשרית.

לפני שבועיים קיבלה האסיפה את הסדר סימון הדירות. ראשית, אני רוצה להודות לחברות ולחברים על הרוב המשמעותי, רוב המבטא את האמון בתהליך ובצוות.

עכשיו אנחנו צריכים לממש את שתי ההחלטות שקיבלנו: הסדר הזיקה והסדר סימון הדירות. חשוב לי להדגיש את הסדר. הסדר הזיקה מסמן לנו את השלבים. שלב ראשון - סימון דירות למשפחות הגרות בדירות הקבע, שלב שני - סימון דירות למשפחות הגרות מעבר וניתן לסמן להן את הדירות בהן הן גרות, שלב שלישי - סימון דירות למי שאין לו דירה בהתאם לשני השלבים הראשונים. הסדר סימון הדירות יוצר את הסדר למשפחות שלאחר השלב הראשון והשני לא סימנו להן דירה.

מה המשמעות המעשית של סימון דירה ברמה המשפחתית? כל משפחה הגרה בדירת קבע תקבל מאיתנו מסמך הכולל שני דברים: הסכם קצר, האומר שבמועד שיוך הדירות,

תכנית החלוקה למגרשים

תכנון פיזי - שיחת חברים

עם אדריכל שוהם בן ארי [מתכנן התב"ע],
מהנדס אברי קדמי [מתכנן התחבורה]
אדריכל ערן געש [מתכנן הנוף].

על מה נדבר בפגישות?

- + מה הוא תהליך אישור התכנון (התהליך הסטטוטורי)
- + יגוד תמונת עתיד ממנוף הציפור
- + מערכת הכבישים והדרכים, חלוקה לשכונות, תוכנית חלוקה (פרצלציה) בכל שכונה.

יתקיימו 3 שיחות:

17:00 21.8 שאר השכונות	19:00 20.8 שכונת המשטלה והכביש	17:00 20.8 שכונת הרר
-----------------------------	-------------------------------------	---------------------------

השלבים הבאים:

הצגת התוכנית
לאחר המפגשים
הפרטניים

פגישות אישיות
עם צוות התכנון

הצגת התוכנית
לציבור

סימון הדירות יוצא לדרך

הסכם סימון הדירות - שיחת חברים

עם עו"ד אריאל לוינגר [יועץ משפטי, שלמה כהן ושות']
ורו"ח רביב ישי [יועץ מס, מבט יועצים]

9.8 | יום רביעי | 17:00

על מה נדבר בפגישה?

הסכם סימון הדירות, מיסוי שיוך הדירות, מיסוי מקרקעין,
מס שבח, מס רכישה, מועדים ושאר תשלומים.

ובהמשך...

קיבוץ - שכונה - מגרש

שיחה עם מתכנן התב"ע, מתכנן התחבורה ומתכנן הנוף
על הפן האדריכלי של שיוך הדירות והיחסים בין מגרש, שכונה, דרכים,
כבישים, שטחים פתוחים ועוד...

יתקיימו 3 שיחות:

17:00 21.8 פגישה עם ד"ר שאר השכונות	19:00 20.8 שכונת המשטלה והכביש	17:00 20.8 שכונת הרר
---	-------------------------------------	---------------------------

בשיחות על התכנון נציג את הדרך בה כל משפחה ומשפחה תוכל ללמוד על המגרש שלה, להעיר ולהאיר את עיני המתכננים בדברים שאולי הם לא ראו ויש צורך לתקן.

אני רוצה לחזור ולהגיד, שהפרק בפנינו אנחנו עומדים, הוא חשוב מאוד ברמה האישית ומורכב מהיבטים רבים. זה הוא חומר מקצועי המתכלל שלוש דיספלינות: המערכת החוקית, מערכות המיסוי והתכנון. אנחנו נעשה מאמץ גדול להסביר וללמד אותן, אתם מוזמנים להצטרף.

כאשר קיבלנו את ההחלטה על מנגנון פתרון מחלוקות עלתה הסתייגות שביקשה שלפחות ארבעה חברות וחברי קיבוץ, שאינם חברי ההנהלה או צוות השידוך, ישתתפו בצוות פתרון המחלוקות. על מנת לממש החלטה זו, הוצאנו קול קורא המזמין חברות וחברים להיבחר לצוות. לצערי, אף אחד לא נענה לקול הקורא. אני חוזר ומזמין את החברות והחברים להתנדב לצוות זה.

בשיחה הראשונה, שתערך ביום ד' 9.8, יציג עורך דין אריאל לוינגר את הסכם סימון הדירה, כך שכל אחת ואחד יוכלו להבין את משמעות המסמך עליו הוא יחתום. בחלק השני של השיחה יציג רואה חשבון רביב ישי את המשמעויות של שיוך הדירות וסימון הדירה מול רשויות המס של המדינה. **השיחה הזו לא תשודר בטלוויזיה.**

לאחר מכן ב-21.8-20 נערוך שלוש שיחות עם צוות התכנון. הצוות מורכב מאדריכל התוכנית שוהם בן ארי, אדריכל הנוף ערן געש, מתכנן התחבורה אברי קדמי ואיתם הצוות הפנימי של יגור הכולל את אודי קינן, דפנה דורפמן, שני זהבי, דובלה ישורון, סיגל עמיר ואותי. הצוות יציג את הדרך בה הוכנה תוכנית הפרצלציה (חלוקה למגרשים) ואת התוכנית המוצעת. שלושת השיחות יהיו שיחות דומות מאוד, אולם בכל אחת נסביר באופן מעמיק יותר את שיקולי התכנון בשכונות ספציפיות. **השיחות האלו ישודרו בטלוויזיה.**

אישור הסדר סימון דירות (כחלק מתהליך השידוך)
כולל את סדר העדיפות ואופן ביצוע מגרשים

בעד - 348 (80.37% מהמצביעים) נגד - 85 (19.63% מהמצביעים)
סה"כ מצביעים - 433 בעלי זכות הצבעה - 845 אחוז ההצבעה - 51.24%

תורמים בחופש

אירוע תרומה קהילתי ל"בית מילמן" (מרכז טיפול לילדים על הרצף האוטיסטי).

ילדי החינוך החברתי והמדריכים של בתי הילדים הפיקו אירוע תרומה קהילתי ברחבת העיגול, אירוע שפתח באופן רשמי את החופש הגדול בצורה קהילתית וערכית.

תודה לכל חברי הקיבוץ שהשתתפו והחליטו לתרום עבור המוסד הכל כך חשוב הזה.

אנשי טוים

איסי ורני חלאוי
 אילין וטלי יואל
 איהודיג יואל
 אולכ בני פאטפפה
 אהודג פהג פנכדפ פנינה - אביגיל

אנשי טוים

אסילון אהדר לוא צ'ואמן
 אאלולי אצחי לוא
 אולכ בני פאטפפה
 אהודג פהג פנכד - ארי

נדונו מספר נושאים:

מנהלת מש"א החדשה, גל שמשון, מסיימת קליטה מוצלחת של ניהול משאבי אנוש ביגור. נהוג ביגור, שעל הסכמי עבודה מול שכירים של יגור, חותמת מנהלת משאבי אנוש. לפיכך אושר לגל לחתום על הסכמי העבודה.

קבלה לחברות - כיום, הקבלה היא של חברים אשר סיימו את תהליך הכניסה למועמדות עד מאי 2022. המועמדים אשר סיימו מועמדות יעלו באסיפה הקרובה להצבעה בקלפי. למעט מועמדים אלה, רוב המועמדים הם בני זוג של חברי יגור. כניסה למועמדות בהמשך תתאפשר במקביל עם תהליך השייך, תוך הקפדה שלמועמד מסומן מגרש לשיוך וכן יש יכולת כלכלית לשייכו. יש צורך בנהלה קליטה חדש ביגור. נפעל להבאת הצעה בהקדם לאישור האסיפה.

דוחות כספיים

רני טנא סקר את העמידה בתוכנית המשק. באופן כללי ישנה עמידה בתקציב. ניכר שיש גבייה עודפת של מס איזון לעומת התקציב. המשמעות היא שהחברים ממשיכים לשפר את מצבם. גם התק"ה לחבר עלה מ-4,744 ש"ח ל-5,000 ש"ח וזאת עקב העלייה בשכר המינימום. כמובן שיש לסייג, כי היתה עליית מחירים כללית במדינה ולכן גם כוח הקנייה של משקי הבית נשחק.

במגזר החינוך אנחנו רואים בכל זאת חריגות מסוימות בתקציב. חלקן נובעות מפערים טכניים תזרימיים וחלקן עליית שכר העובדים. לא סוד שקשה למצוא עובדי חינוך וכי עלותם מאמירה. עם הורדת הסבסודים ועליית התמחיר לכל, ילד יש מקום לקיים דיון בהנהלת החינוך ביחד עם ההורים ולשקול, האם ישנם דברים שיש לצמצם, כגון הקטנת תקני העבודה וכדומה. זאת, על מנת שמחירי החינוך להורים יהיו במסגרת המקובל ולא יקרים מכך.

נועם שפיגלר, הגזבר, סקר את התזרים של יגור ועסקיה. החוב החיצוני במגמת ירידה וזאת בין היתר כתוצאה מעיכוב יציאה לפרוייקט הממ"דים בלול. בעסקים ניתן לראות שיפור תזרימי נאה בבאלגן, ולעומת זאת ביח"ס כרגע יתרות שליליות עקב עיכוב במכירת כותנה וכן כתוצאה מכך שבאופן מבני בחודשים אלה הקופה ריקה. נועם ונוקי מעריכים, כי בסוף השנה ובשנה הבאה התזרים ביח"ס ייראה טוב.

כניסה לבריכה - הורים מתלוננים, כי כאשר מביאים את בניהם שמחוץ ליגור לבריכה, עליהם לשלם בכניסה וזה יוצר תחושות קשות.

הנושא נידון בעבר בהנהלת הקהילה. סוכם כי בשלב זה בנים שלהם הורים ביגור או אחים ביגור ייכנסו לבריכה ללא תשלום ביחד עם בני זוגם וילדיהם. כל יתר האורחים ישלמו בשבת, כפי שמשלמים היום. תיבדק המשמעות הכלכלית של המהלך. בעתיד ועם התקרבותנו לשנה השביעית לשינוי, ייבחן באופן כללי מבנה העלויות וכן דרך המימון של הבריכה.

ימי ענפים בחינוך חברתי

במסגרת תוכנית הפעילות לחופש הגדול, נחשפים הילדים לענפי הקיבוץ השונים, כמו הגד"ש, חממת החסות, ענף הנוי, האולפן ועוד. וזאת כדי לייצר תחושת גאווה וחיבור של הילדים אל חברי הקהילה ואל מקומות העבודה המקומיים שלנו.

איל שריג

להתנצל.
נמשיך לעשות את המיטב שאנו מבינים עם התקציבים הקיימים, בתקווה שהם לא יצמצמו בעתיד.

מרפאה - אנחנו חוזרים ומזכירים, חברים המגיעים למיון ללא הפנייה של שר"פ או *2700 ישלמו את אגרת המיון.

רווחה מועצה - המועצה רוצה להקל על חברים המעוניינים בטיפול רגשי, ולערוך את המפגשים ביגור בחדר של רותם, העובדת הסוציאלית, בבית אלון.
זה שירות פרטני בעלות סמלית, ונועד להקל על אנשים שמעוניינים בכך.
לכל המעוניינים/ת ניתן להירשם אצל רותם, או מי מחברי ועדת בריאות.

התנדבות - המועצה מעודדת עזרה ותרומה לעמותת "חסד מציון", המחלקת מדי שבוע 800 סלי מזון לנוזקים, ללא הבדלי דת, גזע ומין. בגלל מחסור במתנדבים מתקשה העמותה לחלק את סלי המזון למשפחות הנוזקות להן. דרושים מתנדבים לחלוקה! בימי שני בשעות 17:00-19:00, ושלישי בשעות 09:00-12:00, מתאים לנוער וגמלאים, וגם להורה וילד. פרטים: נופית פורמן, רכזת יחידת ההתנדבות במועצה - 052-6211011

מועדון שלישי - השתתפות חברים במימון - אנחנו מבקשים להסביר את הבקשה לתשלום של 10 שקלים לפעילות במועדון חברים.

פעילות התרבות למבוגרים המנוהלת על ידי נתן, דליה ושרהליה מאוד מפותחת ביגור, ולהם התודה והברכה.
לאורך השנים יגור מקצה בתקציב השנתי סכום כספי לביצוע טיולים, להרצאות, לכיבוד ולברכות וכיבוד לימי הולדת למבוגרים. מאז הקורונה, על פי החלטת החלטת עמוס נצר, ראש המועצה, ניתנת גם תמיכה מהמועצה, ומכל הכספים הללו נבנית תוכנית התרבות למבוגרים.

העלויות של ההוצאות לביצוע הטיולים, ההוצאות והכיבוד עולות ועולות. לאורך השנים סיבסדנו את הפעילות, בעיקר את הטיולים, ומי שמשותף מכיר.

לאחרונה, כשראינו את ההוצאות ההולכות וגדלות סביב הפעילות במועדון, כדי לא לצמצם את הפעילות או את הכיבוד, החלטנו לבקש 10 שקלים, כדי שנוכל להמשיך בפעילות מבלי לפגוע ברמת המרצים, הכיבוד ותכיפות הפעילות.
יגור כבר חמש וחצי שנים קיבוץ מופרט. הכסף מגיע לחברים ולא לקיבוץ, ומכאן שתקציבים ציבוריים הולכים ומצטמצמים.

במידה ופגענו במישהו מחברי יגור, המשתתפים בפעילות המועדון, בהחלטה שלנו, אנו מבקשים לנצל את היומן כדי

וחדש ימינו נקדם - עבודת ילדים בנוי

אהוד קוטליאר: כשאתם קונים בכלבו או במרוכולית, אוכלים בחדר האוכל או מסתובבים בשבילי הנוי ובשדות הגד"ש ומגיעים למוסדות החינוך, אתם בטח רואים את נערי ונערות יגור שעובדים ולוקחים חלק בענפים השונים.

השנה, לשמחתנו, הנערים חזרו גם לענף הנוי. העבודה בענף דורשת מחויבות ועבודה בשעות בוקר מוקדמות ובמזג אוויר לא פשוט.

ירדן בן יעקב מכיתה ח' עבד השנה בענף ומספר: "הכי כיף לעבוד בנוי בגלל העבודה עם הכלים ועם החברים".

שנמשיך ונשלב את הנוער שלנו בנעשה בקיבוץ.

בית יגור משתתף באבלם של

רבקה גונן והמשפחה

על מות האם

רחל אלטמן ז"ל

עיס להכיר: תמה שנער

נולדתי בירושלים ובהמשך בגיל 11 עברתי עם המשפחה להרחבה בקיבוץ הסוללים. התחנכתי בבית ספר הרדוף ביסודי ובתיכון. בסיום התיכון עשיתי שנת שירות בתיכון לנוער בסיכון בירושלים. לאחר מכן הצטרפתי לגרעין נח"ל של עמותת "איילים" ואיתו התגייסתי לצבא. שירתתי בחיל החינוך כמפקדת וכמורה לחיילים בקורס השלמת 12 שנות לימוד. כשסיימתי את הצבא עבדתי שנה בחוות בודדים בנגב ואחרי כן טיילתי שנה במזרח ובאוסטרליה. כשחזרתי לארץ עברתי לחיפה, למדתי אילוף כלבים וטיפול בעזרת כלבים ולאחר מכן למדתי תואר ראשון בביוולוגיה במכללת האורנים. היום אני ממשיכה ולומדת לימודי חינוך מיוחד ותעודת הוראה. תמיר ואני הכרנו בזמן לימודי תואר ראשון דרך חבר משותף. גרנו יחד ביגור ולאחר מכן עברנו לשכונת בת גלים בחיפה, שם נולד בנו הראשון, סוף. לפני שנה החלטנו לחזור ליגור. התגעגענו לסביבה הכפרית, לטבע העוטר מסביב ולתחושת הביטחון בגידול ילדים קטנים בסביבה שקטה, קהילתית ועוטפת.

תמה שנער, 33, נשואה לתמיר שנער, אמה לסוף בן 4 וגומא בן החודש. אני מאלפת כלבים ומטפלת בעזרת כלבים כעצמאית וגם בכלבייה החינוכית טיפולית "תן לי יד" בכפר חסידים.

עיס להכיר: אבשלום כהן

אבשלום (אבשי) כהן, נשוי לנועה טולפין ואב לעמית, בן 3.5 ורוני, בת חצי שנה. בן 38. גדלתי והתחנכתי באלרואי (קרית טבעון). בתיכון למדתי בבית ספר אורט גרינברג בטבעון. בשירות הצבאי שירתתי בחטיבת הצנחנים. עם שחרורי למדתי בטכניון הנדסאי מכונות ומזה כ-15 שנים אני עובד בחברת תשיין (תשתיות נפט ואנרגיה). את נועה הכרתי דרך חברים משותפים, ואנחנו יחד 8 שנים. בשנים הראשונות הכרתי את יגור בעיקר מבחוץ - דרך ריצות ארוכות בסביבת הקיבוץ. מאז שנולד הבן הבכור שלנו, למדתי להכיר את יגור מבפנים דרך המדשאות, השבילים, אנשים טובים והפינות השונות שמייחדות את הקיבוץ. אני מתחבר ואוהב ביגור את הקירבה לטבע, את החינוך ואת המשפחה של נועה שהצטרפתי אליה.

יגור בקיצור

פנאי ותחביבים - ריצה למרחקים
מסורת שאוהב - חג שבועות
מושג יגורי - הוואדי זורם

עיסא להכיר: ים גרמן

ים גרמן, בת 29, נשואה לדני גורליק, בתם של סיגל ויעקב. כיום עובדת בחברת "Deloitte" בתפקיד פיתוח עסקי ושיווק. בעלת תואר שני במנהל עסקים בהתמחות באסטרטגיה, דירקטורים וניהול בכיר ובנוסף בעלת תואר ראשון בתקשורת. נולדה בקיבוץ סופה ובהמשך גדלה והתחנכה בפרדס-חנה. בצבא שירתה כמדריכת קשר ביחידת "זיק" של חיל התותחנים. לאחר הצבא פעלה במסגרת הסוכנות היהודית כמדריכה במחנה קיץ לילדים יהודים בטקסס שבארה"ב. "נהייתי להדריך ולהעביר תכנים בנושאי תרבות וערכי מדינת ישראל". כמו כן, עבדה בעברה בתחום התקשורת במהדורה המרכזית של חדשות ערוץ 12, "יתקופה משמעותית ומלמדת בחיי המקצועיים", ובניהול לקוחות עסקיים בחברה טכנולוגית.

הכרתי את דני במסגרת עבודה מועדפת אחרי השירות הצבאי בקיבוץ אורטל בגולן. שם עבדנו בקטיף תפוחים ועם השנים עברנו להתגורר יחד בקיבוץ. מאז שאני זוכרת את עצמי, אני אוהבת להיות חלק מקהילה, מדובר בחיבור שטבעי עבורי לנופים, לאנשים טובים, לפעילויות משותפות. אני רואה בקיבוץ מקום נהדר לחיות בו ולהקים בו את משפחתנו.

ילדו בקיבוץ

מסורת יגורית - תרבות יגור, פסח בחדר האוכל, פורימון.
פינה אהובה - שבילי הקיבוץ לצד הר הכרמל, הוואדי הזרם בחורף.

עיסא להכיר: קרן פורמבה

קרן פורמבה, 31. נשואה לעומר ברנע. מורה לחינוך מיוחד, מחנכת כיתה ב' תקשורת בבית ספר "רונה רמון" בחריש. נולדתי גדלתי והתחנכתי בירושלים. שירתתי כתצפיתנית בגבול מצרים. למדתי חינוך מיוחד וספרות ב"מכללת אורנים", שכרתי דירה בקיבוץ ועבדתי במשתלה, שם הכרתי את עומר. הציפיות שלי תחילה היו לגור במקום נעים ורגוע בתחילת הלימודים שלי ואכן כך היה. הופתעתי לראות את תנועת הקלנועיות המרובה בשבילים. יגור בשבילי היא מקום מדהים להקים בו משפחה ובית, קירבה לטבע, בסביבת אנשים טובים. אשמח לתרום לקהילה מיכולותיי וכישרונותיי.

עיס להכיר: עמית וונדר

עמית וונדר, 31, של נעמי ואברהם וונדר. נשוי לנופר, גר ביגור. למד ב"כרמל זבולון", שירת בצבא. עובד בחברת "גיא" (כביש 6).

יגור בקיצור
יגור בשבילי זה - בית ומשפחה
זיכרון ילדות שלי - לטייל בוואדי
השיר האהוב עלי - ההר הירוק תמיד

עיס להכיר: יותם ורז פארן

יותם פארן, 30, נשוי לרז (בניסטי) ואבא של איתי (שנה וחצי). מנהל בחברת IEOD לסילוק פצצות ופינוי מוקשים. במקור ממושב אבני איתן ברמת הגולן. שירות צבאי - הנדסה קרבית. רז ואני נפגשנו בארגנטינה במהלך טיול של אחרי הצבא בדרום אמריקה - מאז אנחנו ביחד.

רז פארן - בתם של יוסי (ז"ל) ואוקה בניסטי. בת 29, נשואה ליותם ואמא של איתי. עובדת כקונדיטורית ב'אווה ובתיה' בטבעון. לאחר 4 שנים של מגורים בטבעון ועם הלידה של איתי החלטנו לחזור ליגור מתוך אהבה גדולה למקום ולקהילה, ואנחנו שמחים מאוד לגור פה.

עיס להכיר: שני קשת

שני קשת, 30, של ירון ושגית, עובד ביגור בשמירה ובבריכה. למד ב"כרמל-זבולון", שירת בצבא ביחידות חילוץ והצלה בפיקוד העורף. אחרי הצבא טייל בעולם ועבד ביגור ב"מוניות יגור" ובמשתלה. תלמיד שנה שלישית באוניברסיטת חיפה, מסלול תואר הוראה, הדרכה והסטוריה.

יגור בקיצור
מסורת יגורית - מופע סיום של תלמידי י"ב
פינה האהובה עלי ביגור - נחל יגור
שיר יגורי - ההר הירוק
זיכרון ילדות מיגור - ההפגנות נגד הרכבת בצומת יגור

השנה התקיים המופע המסורתי של שכבת ז' בחדר האוכל בהשתתפות הקהילה וההורים. חדר האוכל היה מלא וההתרגשות הייתה ניכרת על פניהם של הילדים. הורי הכיתה הכינו עוגות ומאפים, שהוגשו לפני המופע לצד קפה איכותי של בית הקפה של הבלוקונים. המופע יצא לפועל בהובלתה של **יאנה גרודמן** האלופה, עם עריכת וידאו מקצועית של **יוליה אריס** המוכשרת.

במסגרת שנת בר המצווה

כיתת לוטם לקחה על עצמה לשפץ את חדר האוכל. הנערים צבעו את הספסלים ותרמו לחידוש הפינה, שמשמשת כמקום מרכזי לכלל הקהילה.

תמונת השער

בית ילדים ה' ו' עמלו ואפו מאפים שונים למכירה בפואייה חדר האוכל לקראת הטיול המסכם של השנה. למרות הכמות הגדולה של המאפים הכול נחטף ונגמר מהר מהצפוי.

מיכאל ובר - לזכרו

מיכאל ובר זיכרו לברכה

מיכאל, בנם של שושנה ומרדכי ובר, נולד בנשר, בשכונת תל-חנן, ב-4.12.1954, יום הולדתו של אביו מרדכי.

ב-1959 עברה המשפחה לקריית ים, שם חלתה שושנה ונפטרה, כשמיכאל היה בן 8 וחצי.

מרדכי התקשה לטפל במיכאל לבדו, ובשנת 1964 עבר מיכאל למוסד בקריית עמל.

לאחר כ-3 שנים עברו האב והבן לקיבוץ פרוד.

בשנת 1972 נשא מרדכי לאשה את אווה, אלמנה ואם לדוד.

אווה הייתה טובה למיכאל ויצרה עבורו בית חם ונעים, שמעולם לא היה לו. היא הייתה לו כאם וכסבתא לילדיו.

בשנת 1973 התגייס מיכאל ליחידה קרבית בני"מ (נגד מטוסים) בחיל האוויר, והשתחרר כחייל מצטיין. אחר שב לפרוד.

בפרוד ניהל מיכאל את ענף הלול.

בשנת 1987 הכירו מיכאל ומירי, וכשנה לאחר מכן התחתנו ועברו ליגור.

ביגור החל מיכאל לעבוד בטובופלסט, בתפקיד ניהולי ובתחום הדרכת הבטיחות לעובדים.

מיכאל היה אהוב על חבריו בעבודה. היה חרוץ, אהב את מלאכתו ועשה אותה בדרך הטובה ביותר.

לאחר כשנה מחתונתם הפכו מיכאל ומירי הורים לנמרוד. שלוש שנים לאחר מכן נולד נועם, ולאחר ארבע שנים נוספות הצטרף ניצן.

המשפחה הקרובה והרחבה היתה מרכז חייו של מיכאל והעניקה לו השראה ושמחה רבה. הוא היה אבא מסור, אוהב ואהוב על בניו. בדרכו השקטה והנעימה הנהיג מסורת משחקי שולחן בשבתות, שנמשכו על פני שעות וימים ארוכים.

מיכאל אהב לטייל עם ילדיו ברחבי הקיבוץ. טיוליו היו מלווים בהסברים מלאי ידע על הטבע, ובפרט על הציפורים, אותן הכיר היטב מעבודתו בלול.

כשהצטרף ניצן לקבוצת הכדורגל, נהג מיכאל להגיע לכל

האימונים והמשחקים, תמך ועודד בהתלהבות כאחרון המעריצים. כדרכו, היה בקיא בכל הפרטים.

כשניצן גדל, טסו שניהם ללונדון לראות משחק של צילסי, הקבוצה שניצן אוהב.

מיכאל אסף בולים. בכל שנה נהג לבחור יחד עם ילדיו את הבול היפה בתחרות הבולים של ישראל.

בנוסף לכך, התעניין מיכאל בתחומי ספורט רבים, בעיקר בכדורגל ובכדורסל. צפייה משותפת בספורט עם הבנים הייתה מלווה בהתלהבות רבה, בעיקר במשחקים של הקבוצות האהודות על ילדיו.

לפני שנתיים הפך מיכאל לסבא לליאם, בנם של נמרוד ומאיה. הצטרפותו של ליאם למשפחה לוותה בהתרגשות רבה, אך זמן קצר לאחר מכן חלה מיכאל ונבצר ממנו להיות נוכח ולקחת חלק פעיל בחייו של נכדו. למרות ההתחלה המורכבת, בזמנים בהם חש טוב יותר, נוצר קשר חם ואוהב בינו ובין ליאם, שלא ויתר לסבא על סיפור, בנייה בלגו ומשחק בכדור.

מחלתו לוותה בעליות ומורדות. לאחרונה, כאשר התדרדר מצבו, ביקש מיכאל להיות בביתו, עטוף ומוקף באוהביו.

עד רגעיו האחרונים נאבק על כל טיפת זמן נוסף בחיק המשפחה.

יהי זיכרו בליבנו.

אבא, אבא שלנו, איך נפרדים? כביכול היינו אמורים להיות מוכנים לזה, ידענו בדיוק לאן אנחנו הולכים כבר כמה חודשים, אבל זה ממש לא הופך את זה לפשוט יותר.

אבא, במשך כל חיי היית הדבר היציב ביותר, תמיד שם, תמיד תומך, תמיד עוזר. היית אוזן קשבת, תמיד יודע לפתור כל בעיה, והכל בשקט ובשלווה האופיינית לך.

לימדת אותי להיות חזק מול כל מה שמגיע, היית דוגמא ומופת לאכפתיות, ולעזרה לכל הזקוק לכך, דוגמא לחוסן נפשי. יחד עם אמא, תמיד הייתם עבורי דוגמא לזוגיות יציבה, תמיד היית דוגמא לבעל אוהב לאמא ודוגמא לאבא שכל ילד חולם עליו. תמיד טיפלת בכל מה שהיינו זקוקים לו, וידאת ששום דאגה לא תטריד אותנו.

אבא יקר, אפילו כשהתבשרת את הבשורה הקשה מכל לפני שלושה חודשים, ניגשת להתמודדות ברצינותיות האופיינית לך והכנת כל מה שרק יכולת, כדי להקל על אמא ועלנו בתקופה הקשה הזו. לא פחדת על עצמך, רק דאגת לנו, בכל רגע ורגע. אתה, שעברת ילדות כה קשה וחיים לא פשוטים גם אחריה, רק דאגת שלא נחוה צער.

כולנו עברנו שנתיים מאוד מטלטלות מאז קיבלנו את הבשורה על המחלה. בהתחלה, לא כל כך ידענו לאן אנחנו הולכים, איך בכלל מתמודדים עם דבר כזה? ופתאום אנחנו נמצאים בשגרה של טיפולים. ומהר מאוד הבנו שפשוט, זה לא הולך להיות. דבר אחד היה ברור לכולם, שאתה לא תוותר, לא תוותר על אמא, לא תוותר עלינו הבנים, על המשפחה, על עצמך, על החיים. במהלך השנתיים האלו לימדת אותנו כוח מהו, הצלחת לצאת מתחתית שהיה נראה שאין ממנה מוצא, ולעבור השתלה שנתנה לנו עוד שנה, עוד שנה נפלאה איתך. גם בסוף, כשהתבשרנו שזהו זה, אתה נשאת איתן, רק דבר אחד עמד לנגד עיניך, שהמשפחה תישאר מלוכדת ותומכת, גם בלעדיך. ואת זה אני מבטיח לך, אנחנו נקיים.

אוהבים, אמא, הבנים והמשפחה המורחבת.

נועם

מיכאל ובר

למרות שבתינו נמצאים באותה שכונה, זה מול זה, בתחילה לא ממש הכרתי את מיכאל מלבד שלום שלום וכמה מילים פה ושם.

דרכינו הצטלבו כאשר הקמנו בלגין וטובופלסט את המערכות לניהול הבטיחות ולניהול הסביבה עפ"י תקנים בין-לאומיים.

אני עבדתי בלגין וערכת את הנהלים עפ"י התקנים הנ"ל, ומיכאל, שהיה נאמן בטיחות ראשי בטובופלסט, הדריך והטמיע את הנהלים בטובופלסט.

ומתוך שהיה "ראש גדול" הרחיב את גבולות תפקידו, עד שלמעשה (אם כי לא באורח פורמלי) מיכאל שימש כממונה הבטיחות והסביבה של טובופלסט. ובנוסף לזאת גם היה מדריך מוסמך לעבודה בגובה.

כאשר היינו נפגשים לדון בענייני נהלים, היו השיחות גולשות גם לנעשה ביגור, הפרטה וכו'.

מיכאל היה אדם שאיכפת לו.

יהיה זכרו ברוך.

מודי למדן

דברי הסיום של בני ובנות המחזור בסיום המופע:

אנחנו רוצים להגיד תודה לכמה אנשים, שבלעדיהם לא יכולנו להרים את חג המחזור הזה.

באלגן יגור - על המקום להצטלם

סיון שביט - צילום תמונות ליומן

סער גרעין - על עזרה בצילום

נבו - על חדר האוכל וכל העזרה

אהוד קוטליאר - שלא ויתר ועזר בהכול

ניר קורן ויונתן מלכין - על ההגברה והתאורה

תודה **לדורון גרודמן, לשחר גרודמן ולדליה רביב** - על הכתיבה

המון תודה **ליליה איריס** על הצילום, העריכה וההפקה, על שהייתה איתנו בימים האחרונים ועל העזרה בהרמת המופע והקליפים.

ליאנה גרודמן - שבנתה איתנו את המופע הזה, המון המון תודה על הבימוי והכוריאוגרפיה ועל כל ההפקה.

תודה למדריכים על כל התמיכה, הליווי והנתינה - **דליה, גיא, ניצן ושני**, תודה על הכול אוהבים אתכם.

והמון תודה **להורים המדהימים** שלנו שתמכו, סידרו, דירבנו, הכינו והיו לצידנו.

תודה לכולם על הכול.

טיול סיום

שבוע בכרצלונה ובסביבה,

15 בנים ובנות,

רגע קסום של ביחד,

לפני שכל אחד ואחת

יוצאים לדרך חדשה.